

[Socialministeren.]

for partiet venstre, at det havde indtaget en noget mere selvstændig holdning over for de konservative i dette tilfælde, end sket er. 4. oktober-erklæringens ånd er slået igennem her, og det viser sig også gennem forhandlingerne i udvalget og her, at det er det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, der kører løbet.

Statsministeren (Kampmann): De ærede medlemmer hr. Peter Larsen og hr. Ninn-Hansen har her under tredje behandling meddelt, at såfremt lovforslaget bliver vedtaget, ville man anvende grundlovens § 73, stk. 2, og inden stadfæstelsen — de tre dage, der er sat som frist — anmode om, at forslaget ikke måtte blive stadfæstet, men at man afventede nyvalg og ny vedtagelse. Det er meddelt i dag af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at når man ikke ventede med at gøre dette, men sagde det her i dag, skulle motivet være, at statsministeren — og det er det, der kalder mig frem — skulle kunne få lejlighed til allerede nu at overveje sagen, og eventuelt skulle der åbnes mulighed for forhandlinger.

Jeg takker naturligvis for denne hensyntagen fra det ærede medlem hr. Ninn-Hansens side.

Se, jeg sad og lyttede ganske nøje til hele forhandlingen i dag, og jeg havde jo ventet, at de to ærede medlemmer hr. Peter Larsen og hr. Ninn-Hansen havde anført, hvad det var, der lignede ekspropriation i lovforslaget, men det blev ikke meddelt med et eneste ord. Det eneste, vi fik at vide, var vist, at der var tvivl i de ærede medlemmers sind, og det havde der, så vidt jeg forstod, været i en måneds tid.

De ærede medlemmer oplyste ikke her det, som socialministeren nu meddelte, at der i en skrivelse ganske tydeligt var tilkendegivet, hvilken opfattelse man havde i centraladministrationen. De sagde intet om, hvorvidt det havde lettet tvivlen i deres sind. De ærede medlemmer kom ikke med et eneste ord om, hvor i lovforslaget der var tale om ekspropriationsbestemmelser. Jeg har ved at følge forhandlingerne forstået, at det er i § 65, stk. 3, nr. 3, men det første spørgsmål, jeg må stille, er da: er det kun denne bestemmelse i nr. 3 i stk. 3 i § 65, eller er der andre bestemmelser

rundt omkring i lovforslaget? Det var rart at få præciseret, og hvis det ærede medlem hr. Peter Larsen, der ikke er jurist som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, skulle have lidt svært ved at dokumentere sin tvivl, kan det ærede medlem hr. Ninn-Hansen måske gøre sig den ulejlighed og f. eks. for tinget og også for offentligheden læse bestemmelsen op, således at enhver kunne høre ordene og danne sig sin mening om, hvilke af ordene eller af sammenhængen i bestemmelsen der kunne siges at ligne noget, der nærmer sig ekspropriation.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen brugte flere gange ordet „ekspropriationslignende“ bestemmelser, og heri ligger, at det ærede medlem ikke er så helt sikker i sin sag; men det ville som sagt have stor betydning for mig, hvis jeg fik lidt nærmere dokumentation for, hvor disse bestemmelser findes, og det skyldes netop det, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen nævnte, at der måske var mulighed for en forhandling, og at det ærede medlem henviste til, at i to tidligere tilfælde havde man undgået anvendelse af grundlovens bestemmelse ved en sådan forhandling. Det ærede medlem er nu selv klar over, at i de to tilfælde var der tale om ekspropriationslove og ingen tvivl om, at der forelå ekspropriation, og derfor var det dog naturligt, at man gik til forhandling, hvis man ville have loven gennemført. Man kan altså ikke uden videre henvise til disse to eksempler.

Naturligvis er regeringen forhandlingsvillig og har altid været det, men for at en forhandling skal kunne komme i gang, må vi dog vide, ikke alene hvad det er for en bestemmelse — om det udelukkende er § 65, stk. 3, nr. 3 — som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen mener ligner ekspropriation, og som det ærede medlem hr. Peter Larsen er i tvivl om, men også hvilke ændringer i denne bestemmelse man kunne tænke sig fra venstres og konservativ side som betingelse for, at man kunne komme i gang med en forhandling og derigennem undgå at gøre brug af — ja, jeg er tilbøjelig til at sige: det misbrug af grundlovens bestemmelse, som der her er tale om.

Peter Larsen: Både den højtærede statsminister og den højtærede socialminister